

lec mi placsas eden krajcar, na dale za vszaksega dvakrat vecs. I za sztole . . .

— No sztole mi ksenki date.

— Te pa naj bo. Ksenki ti je dam.

Vino szta szi natocsila, szpila szta pa szta szi vu roke pocsila.

Sztari krcsmar sze je hitro vu velko hiso popasceso, tam szta bila dva kopinara, notri njiva je zvaov vu eksztra hisicsko, prineszo paper, tinto i pero i celo pogodbo na papir djao i kopinara liki szvedoka szta sze podpiszala.

Novi i sztari krcsmar szta dale vküp osztala celo do beloga dneva. Novi krcsmar od veszelja sze je tak napojo, da je kapo, kak dezs. Placso je, potem pravo:

— Zdaj me pa te domo szprevedite, naj vidi celi szvet, da szva müva dobriva prijatla.

— Iz szrca njih rad szprevodim.

*

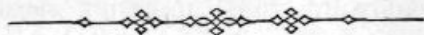
Pri treznoj glavi je zacsnoracsunati novi krcsmar, kelko do kostali sztolci pa v pamet vzeo, da telko pe-nez niti cela vesz ne ma.

1, 2, 4, 8, 16, 32, 64, 1 ranski 28 krajcarov, 2 r. 56 kr., 5 r. 12 kr., 10 r. 24 kr., 20 r. 48 kr., 40 r. 96 kr., 81 r. 92 kr., 163 r. 84 kr., 327 r. 68 kr., 655 r. 36 kr., 1310 r. 72 kr., 2621 r. 44 kr., 5242 r. 88 kr., 10,485 r. 76 kr., 20,971 r. 52 kr., 41,943 r. 04 kr., je escse komaj pri stiridvajsztom sztolci bio, pa je zse 41 jezer ranskov bilo. Dale je nõncs ne racsuno.

*

Placsati je gvüsno ne mogo. Kak szta sze zglihala, steri je dale krcsmaro, ne pripovidava nasa pripoveszt.

(kj.)

NOVINE.

Zidejo vszako leto ednok, csi de njin vola.
Cena: na celo leto menje edne telko koron.

Urednistvo pa blagájna:
Dnesztü-vütrotan.
Brzójav pa telefon:
v Negaja vulicii.

Politika.

Britko je bilo jaboko, v stero szmo vgriznoli, gda szmo lajnszko leto razposzlali prvo stevilko nasij novin. Mi szmo miszlili, ka sze nase novine povidijo vszakomi Marki pa vszakoj Manki, sterin sze ardécsa krv pretácse po zsilaj. Pa je nej bilo tak; V nasi dolenzski vesznica j sze je nájmre najslö vecs tak zaosztánij Markov, pa tüdi nekelko taksij Mánk, ka szo njin té nase novine nej bilé povoli. Nej szo bili zadovolni zs njimi, csi rávnoka szmo szi

mi ze vszov mocsjov prizadevali, pa sze trüdili tak, kak szmo szamo mogli, ka bi nagodili vszakomi, kikoli je dobi do rok.

— Zakaj szo pa nej bili zs njimi zadovolni? — bi nasz znao sto pitati. Odgovor na to pitanje je nej tesko dati.

Edni szo nej bili zadovolni z nasimi novinami, ka szami nevejo, zakaj. To szo navékse tiszti sztári mozsácje — vsza csaszt njin! — ki szo scse szlüzsilii goszpocsino, pa sze protivijo

vszakoj novotariji, csi rávno ka je prevecs potrebna. Ten toga ne zamerimo. Sztáre lüdi postüjemo, pa sze zs njimi nescsemo radi degmati, csi rávno vidimo, ka dosztakrát nemajo prav.

Vszega pomilüvánja szo pa vredni tisztí — to szo van ti právi Marki! — steri szo sze za toga volo csemerili, ka szo nase novine odkrile njüva nej lepa dela, zavolo sterij jij je szrán, pa ka szo njim pokazale njüve szlabosztí pa nej csedne naváde, stere szo zse vnogomi prineszle neszrecso eli pa szirmastvo. Tej tuzsni vítözje bi pa doszta 'bole vcsinili, csi bi szí z nasij novín návuk zéli, nej pa ka szo sze nad njimi csemerili. Vej to zse lejko szprevidi vszako dete, stero koliczkaj zshivé sz szvojov pámetjov, ka té novine zselejo biti na haszek vszen, nájbole pa scse taksin neszrcécsnin zaosztáncon, steri zse ogen v sztrehi májo. Mi to nikaj jako ne máramo, csi szo ti ední lüdjé z nami nezadovolní, záto ka dobro známo, ka je nezahválnoszt placsiló szvejta.

Nadele pa tüdi neszímimo zamucsati, ka sze je najslo vecs tak csalárnij lüdi, steri szo nan to potocsili, ka prej nasi naglejüvácse pa pizácse doszta lazsejo. No, nato zaj szamo zapomlímó, ka nasi naglejüvácse pa pizácse vszi to právijo, ka oni lagati nescsejo, záto ka je lagati prevecs grdo, líki oni ráj tak povejo császi stero recs, ka je nej isztina. To pa tüdi szamo te vcsinijo, gda je zse prevecs velka szila. Za toga volo nasz pa níti bojneckska kurija nede mogla obszoditi.

Sz ten szmo obracsunali z lüdmí, ka szo bíli z nami nezadovolní, záto sze zaj malo obrnmó tüdi k tisztín, steri szo z veszéljon zéli gor nase novine. Med temi pa sztoji v prvoj vrszti nasa mladina. To je jako lepo! Za mladínov pa pridejo vszi treznómíszlécsi odrasceni, kí szo zse tüdi szprevidli, ka gnjezdén brezi novín tesko ide kaj naprej. Da szo tej dvoji sztopíli na

naso sztrán, nasz sz szrcá veszeli pa nan dávle batrivnoszt pa mocs, ka szmo nej tá püsztíli pizanje novín, líki je nadaljávlémo.

Tá stevilka zse prinása novice nej szamo z dolnjij, líki tüdi z gornjij, z goricskij pa scse z bojnecksij vesznic. Záto nájdejo zaj zse tüdi gornje Zsúske, goricske Gére, pa scse bojnecksí Klosje kaj dobroga za szebé. Szamo skoda, ka szmo nej mogli dati nastámpati vszej novíc, ka szo nan je nasi naglejüvácse pa pizácse sz tej krajov szposzlali. Vnogo lepij pa zanimivij novíc szmo mogli zavolo máloga prosztorá odlozsi na kleti. Csi záto stere vesznice ne nájdejo v toj stevilki szvojega iména, naj nan to ne zamerijo, vej zse pridejo na vrszto v príhodnjem leti. —

Zsalosztne novine.

Prlé kak bí pizáli dnévne novice, moremo, racsun napravítí z nesternímí zsalosztnímí navádámí. Vecs nasij naglejüvácsov nan je nájmore poszlalo celo zsalosztne glásze. Tak napríliko sze nan tozsijo, ka rodítelje zse gnjeszdén nevejo, kak bí zváli szvojo deco, pa kaksá iména bí njín dávali. Právijo nan, ka szo csüli zakrkjena iména: Joánek, Pisztek, Pepi, Dacsí, Marcsa, Naza í tak dele.

— Zakáj to? Eli szo nej nájlepa tíszta iména, stera szo meli nasi szlávni ócsácje? Eli szmo zse mí tak nezahvální posztáli szvojín dedekom pa mámicán, ka mó scse tíszta lepa iména zametévali, stera szo nan oni óhráníli pa naháli?! Csi de to dúzse trpelo, ka do nasi lüdjé tak prevecs neszpámetní, te mó v krátkou császi meszto indánsnij lepij imén meli: Ejlígo pa Lejbílo, Múníje pa Kóbíje, Zsábíke pa Szálíke, Betíke pa Frnetíke. Jéli pa, ka de to lepo?!

Vnogi sztaris míszli, ka de njegov szín bole goszpockí, csi de ga meszto Steveka zváó za Píseka. Bo tí, bo!

Szamo csákaj! — Zaj v mládi letaj szán gojis v njen gizdoszt, ga zovés po taksi iménaj, stera sze locsijo od drüge decé, naj reksi tvoj szin bo vecs, kak szo drügi. Gda ti pa szin zraszté, te bos sze pa tozso, ka te szin ne postüje, te ponikoj má, je gizdávi itd. Sto je te zaj tomi nájvecs kriv? Odgouvori szi szán!

Rávno tak miszli vnoga mati, ka csi de szvojo hcsér zvála meszto Man-kice za Marcsó, eli pa sese kak inacsi ka te vcsaszik csi nej grof, pa koncsi goszpod pride po njo, pa szi jo zeme. — Li csákaj, pa sze dobro zanásaj! Po tvojo hcsér, csi bos jo rávno za „kanteszó“ zvála, ti ne pride nej grof pa nej goszpod. Escse rada bos nazád-nje, csi szi jo zeme kmécki decsko. Pa ka mislis, de ti hcsi zaj szrecsna?! Nigdár nej! Ti neszpametna mati szi zgojila v njoj szebicsnoszt, gizdoszt pa nadütoszt, ona szi je pa szenjala od goszpocstva, záto je zaj pri kméckoj hizsi nezadovolna, delati jo buba, pa gda prides zs njov ge vküper, sze vszeli cizi, pa sze ti tozsi, kak njoj je jako hüdo. — Pa zaj povej, mati, ka szi tomi nej ti zrok!

„Pred tihincon na kolena, domá-csega pa vudri po glávi.“ — Tak sze glászi drüga zsalosztna novica, stero szo nam poszlali nasi naglejüvácsje. Oh, kak neszpametni szo v tom pog-lédi sztanovnicje nesternij nasij vesznic! Kelkokrát sze pripeti, ka zametávlejo szvoje domáce dobro blágo, pa parov-nejo za tujúin, stero je pa nájvecskrát nikaj nej vredno! Kelkokrát sze zgodi, ka domácega postenoga csloveka zav-zsejo ravno szamo záto, ka je domácsi, pa sze poszili tá pséjo tihinci, steri pa te szletkar za metávle njé rávno tak, kak szo oni prlé zametávali pa ponikoj meli do macsina.

Jé prinasz vnozino lüjdi, ki szo tak nevoscseáni, ka domácesemi csloveki nikak nescsejo voscsiti, ka bi doszégno meszto eli pa szlüzsbó, za stero má

vsze tiszte zmosznoszi, ka sze odnjega terjao. Jé prinasz vnogo lüjdi, steri raj vidijo med szeov tihinca sz püklaivin noszon, liki pa ka bi dáli meszto eli pa szlüzsbó domacsini. Pa to dela vsze szamo griva nevoscseenoszi!

Csi pride k nán eden tihinec, steri je znábiti rávno zaj vrgeo tá vrecse, ka je v njé pobirao sztáro zselezje, csonte, zavecese kozse pa cote, te je té tihinec med nami vcsaszik „goszpod“ — za pár let pa zse bogáti goszpod! Toga dvojlivoga goszpoda sze te postüje vszaki, njemi znájo vszi csaszt szkazsi-vati, zametávlejo pa domacsina, steri je vszega postenjá vreden, pa bi szto-krát bole bilo za vsze, csi bi szi toga domácega csloveka posztavili na tiszto meszto, pa njemi dáli tiszto szlüzsbó, ka szo jo dáli tihinci.

Poglednimo szamo v tiszte vesznice, v steri vesznicaaj szo taksi, „goszpodje“ dobili v roke trgovino pa krcsme, vej mo te vcsaszik vidli, kak zsalosztno takse vesznice sztojijo. Nej szamo to, ka vérsztva idejo v taksi vesznicaaj za gaber, liki sese dosztakrát temlice do-bijo sztanovnike sz taksij drzsin, stere drzsine szo prlé szigdár bilé na dobron glászi. Szpametüjmo sze záto, pa postü-jmo nase domáce blágo! Dajmo szlüz-zsbo nasin domácsin rojákon, ka sze njin nede trbelo v tujúino potepati. Vej tak vnogo lüjdi zataji nász, pa nasz nescsejo vecs poznati, gda sze kolics-kaj vise zdignejo. Záto pa postüjmo koncsi tiszte, ki zselejo med nami osz-táti. Mejmo je radi, ka do te oni nász tüdi ráj meli, pa do nan na pomocs v nasi nevolaj pa v nasi tezsávaj.

Dnévne novice.

Nas pizács, ka szmoga v Tes...vce poszlali, nam pise eta: Tes...vcsarje zse dugo csasza opazsüjejo, ka po njüvi njivaj vnocsi penezi cvetejo. To szo pre-tiszti penezi, ka je je törk tan zako-pao, gda je zádnikrát razdirao po naj soj szlovenszkó krajini. Po tej penezaj

zse vnogoga tes... vsara boli szrcé. Záto pa zaj proszijo bojnecko vládo, naj bi njin dovolila, ka bi oni szlobodno té peneze poizskali, pa je vö odkopali. — Csi sze njin to poszrecsi, do meli penez zadovolé, pa njin te znán hizse tüdi nedo duzse kázale golij réber.

Nas pizác, ka je v . . . odiseo, nan telefonera, ka szo sztanovnicje té vészi taksi szirmacje, ka pri niednoj hizsi nemajo za klanjé nozsa. — No, pa ka nan kde . . . je nebi zamerili, ka to sztoji odnji v nasi novinaj, zato zapomlimo, ka szo szvinjé pa küri za klanjé, nej pa nozs.

Z Bák . . . ec szmo dobili ete brzójáv : Gda bák . . . csar na-szenje ide, pa na poti nájprlé zsenzsko szrécsa, te sze obrné, pa ide nezáj domo. Domá sze malo pomüdi, pa te ide znova na-szenje. Csi sze njemi pripeti, ka zaj páli z zsenzskov pride nájprlé vküp, te tak naprávi, kak príle : ide domo, sze domá malo razcsemeri, pa te ide nezáj. Pa csi sze je szedenkrát napoto na-szenje, pa je szédmokrát tüdi zsenzsko szrécsao najprlé, te pálik ide domo. Ráj nede so na-szenje, liki pa ka bi na szvojoj poti zsenzsko szrécsao nájprlé. — Nekse csüdne zsenzcke morejo biti v toj vészi, ka moski tak velki sztráj májo pred njimi !

Z Szobote szmo dobili po ekspresz posti sziono pizmo, v steron sztojijo eta : V Szoboti szta sze dvá csedniva norca szvadila zavolo cérkvi. Eden jiva je pravo, ka je njüva cérkev pokrita, drügi je pa pravo, ka je njüva cerkev nej pokrita, záto ka csi bi prej pokrita bila, te je niscse nebi vido. Bilá szta zse obá zevszema püsliviva, pa szta sze li pretak szvadila, ka szta edenovoga za vlaszé vlácsila.

Na Pet . . . ce szmo poszlali ednoga sztároga naglejüvácsa, steri je pred vnogo lejti prebivao nekolko dni v toj vesznici. Té nas sztarec nam pripovedáve, ka sze je na Petánci zádnja leta

vsze jako szpremenilo. Tak nam právi od kobio, ka szo v tisztion császi, gda je on tan zsivo, návado mele klumati, deklina szo pa jako lepo znale szpevati. Zaj je pa zse vsze inacsi ! Kubile nevejovecs klumati, deklina pa nej szpevati.

Nas naglejüvács, ka szmo ga v N. vesznico poszlali nam pise, ka je v toj vészi najseo povszen pogájnszke naváde. Pripovedáve nen, ka je pri ednoj hizsi bio mrtvec, pa szo vecsér szprisli vküp mládi pa sztári moskoga, pa zsenzskoga szpola. Nej szo Bogá molili, kak to krscsenicje po drügi vesznicaj návado májo, gda mrtveca csuvajo, liki szo sze — szrán je morebiti ! — tan znápili, pa szo sze te zácsali scsegetati, scsipati pa küsüvati, rávno tak kak delajo poganje, ki scsenazádnje mrtveca pojejo. — No, to je pa zaisztino velka szramota ! Zaj szmo nej vö napiszali iména té pogájnszke vesznice, liki csi drügocs kaj taksega zvedimo od steresté vészi, te napisemo nej szamo imé tejszte vesznice, liki tüdi iména vszej tisztij novodobnij poganov, ki sze ne drznejo poleg mrtveca drüгим na szpáko tak ruzsna delavrsiti, pa sze tak nedosztojno oponásati.

Nas pizác, ka szmo ga v Mlajt . . . e poszlali, nam pise, ka je ta vesznica vredna szvojega iména. Tü szo nájmremlatci tak jáki, ka sz cepmi szamo mühé dol sz sznopja gonijo. — Sto bi záto nej vervao, ka sze je pri ton gda szvejta steromi mlaj . . . csari zse potro cepics ?

Nas pizác, ka szmo ga v poszlali, nam pripovedáve, ka gda je notri v vész priseo, je najseo zsenzcke, ka szo nekse szpráviscse drzsale, pa szo sze jako pernjale edne z ovimi. Nej szo mogle nájmre dognati, gda kokos neszé, steri táo jajca te prid naprej vö : drognesi eli pa debelesitáo ? Edne szo pravile, ka drognesi táo pride naprej vö, drüge szo sze pa li szilile, pa szo pravile, ka debelesi táo pride naprej vö. Za toga volo je nasztála

nađ njimi velka kricsa, pa bi szé zse szkoro vküp lovile. Na dobro szrecio je rávno te priseo do njij nas pizács, pa je je na ednok vsze potüso. On njin je nájmre povedao, ka gda kokos neszé, ne pride vö naprej nieden táo jajca, liki prideta obá talá: drognesi pa debelesi odzaja vö. — Zsenszke szi pacs dosztakrát nađ ken taksin te-rejo glavi, ka zse nema niksega iména.

Nas naglejüvács ka szmo ga na Tis . . . o poszlali, nan je poszlaó celo zanimivi glász. Pise nan eta; Tis . . . csarje szo zvedili, ka szo beltincsarje dobili vojáke, záto zaj oni tüdi pro-szijo, ka prej nebi radi zaosztali za beltincsari. Kak jé csüti praviti, dobijo tri cele pataljone taksij vojákov, ka do po Müri tikvi jahali. — Vsze szre-cso van zselemo k toj novotariji, vrli tis . . . csarje!

Nas naglejüvács, ka je v odiso, nam pise, ka v toj véshi szo takse mühé, ka csi rávno sto stero sz kenicov vdári, pa sze vecs ne gene.

Sz T csa szmo dobili pizsmo, v sterom sztoji, ka törj e dekle, te mláde varasanke, jako na szkrbi májo, gda sze na szprotlike oprvim prikázse mladenics na nébi. Gda ga várajo, te idejo k Pretoki, pa tan na goli kolinaj klecsijo, pa zemlo küsüjejo. To prej delajo záto, ka bi duzse lepe osztale, pa ka hitrej mozsé szpojémale. Rávno tak szmo csüli tüdi praviti, ka sze bák e odijo mujvat v Mo-kos, biszt e v Müro, bel e pa v Dobeo, gda sze na szprotlike prvokrát prikázse mladenics na nébi. — Csi njin to kaj valá, mi nevemo, záto ka sze po drügi vesznicaj nájdejo rávno tak lepe, na mesztaj pa scse lepse deklina, kak szo té.

Z Gan szmo dobili zsalosz-ten glász. Pisejo nan, ka szo gan obeszili ednoga melineskoga vojáka, steri je k njim priseo po patroli. Bio je to rávno sztrázsamester od strte peske kompanije. Szirmák je zveszto

szpunjávo szvojo duzsnooszt, pa je med-tem mogeo matrnicsko szmrt gor zéti. — Pa naj pá sto [povej, ka je to nej isztina, vej mo sze te mi zse glászili dele! —

Nas naglejüvács, ka szmo ga v Szat ce poszlali, nam pripovedá-ve, ka je rávno na vélki pétek zajtra najseo gor to vésh. Pa kak je vgojđno rano potüvao prti Szatahovcon, je naj-seo gesté na oszrdki zsenszko, nej sza-mo po szat . . . szki njivaj, liki tüdi na njivaj drügij gornjij vesznic. Vsze té zsenszke szo mele janke naopak oble-csene, pa szo z oszrdkov trávo scsi-pale. Nasemi naglejüvácsi sze je to jako csüdno vidlo, pa je pitao edno zsénko, ka dela. Ta ga je pa tak cse-merno pogléđnola, ka je szirmák nag-lejüvács v velkon sztráhi miszlo, ka sze je zblisznola, pa sze je hapo kri-zsati. Zsenszka je nato nakla vrgla nabráno trávo, pa je bezsala domo. Jezik njoj je medten klepeto, kak go-ricski klepotec. Nas naglejüvács bi jako rad zvedo, ka to pomejni, ka té zsen-szke na tak velki oszvetek pa tak rano trávo beréjo, záto sze je pascso notri v vésh. Tan je po dugon hodi pa scse po véksen trüdi komaj najseo ednoga treznomiszlécsega csloveka, steri njemi je vsze razlozso. Pravo je té poste-nják, ka tiszte zakotane zsenszke, ka je je tam po oszrdkaj vido, escse izda zsvéjo v tisztoj bábjoj veri, ka sze sz trávvov, stera sze na vélki pétek pred szuncon naberé po oszrdkaj, lejko dela comper. Nas naglejüvács je nato pitao, ka pomejni to, ka té „comprnice“ májo janke naopak oblecsene. To pa prej telko pomejni — je odgovoro sztarec — ka sze je ten zsenszkan tüdi pamet naopak obrnola. — Hej, babe, babe, da bi vasz zse szkoro ednok szrécsala práva pamet!

Nas naglejüvács, ka je v Rak n odiseo nalüküvat, nan je poszlaó takse pizsmo, ka van ga nemremo dati nas-támpati. Nemremo pa záto, ka bi nasz

te segave rak....nke znale sz kozse pregnati, csi bi je vtégnoli objáviti. Telko pa záto dámo na znánje ten rakicsánkan, naj dobro pázijo na proszo, ka njin je ovacsi vrábli pogyejo.“

Z Dokl.....ja nam pisejo: Neksi dokl....nec je prej vido — brscsas zezszna, gda je scse szpáo — ka po njúvoj Komárombi jelenji drcesejo. Májo prej lepo ardécso dlako pa duge rogle. Dogucsali szo szí záto dokl....nci, ka do nad temi jeleni lovino drzali. Da pa szami nevejo sztrelati, záto szo oproszili varzsenszke sztrelce, ka njim pridejo na pomocs. Tej sztrelci szo pa taksi, ka sztrlijo vszi naednok, szamo eden „potli.“ Zse sz toga je viditi, ka tá lovina má biti zanemiva, záto pa mi tüdi poslemo na njo szvojega naglejüvácsa pa fotográfa, ka mo van te kleti znali popiszati, kak sze je kaj godilo.

Nas naglejüvacs steromi szmo veleli v Norsince iti, nam pise, ka je v toj vészí „nimák nimacso v vrbacso poklacso.“

Z Gid...vec szmo dobili pizsmo, v sterom pizsmi nasz proszi edna Zsüska, ka bi njoj szpravili mozsá. Právi nan, ka je zse mela doszta voglednikov, szamo ka je kmeta niednoga nej stela zéti, goszpoda je pa nej bilo po njo, záto je pa grátala zse malo prestára. No, pa to naj nikoga ne preplási, záto ka scse telko zobi má, ka mozsévi lejko zgrzé zsüpo, csi de trbelo. — Sto scsé od té Zsüske kaj vecs zvediti, naj sze obrné k nasemi vrejénistvi, ono zse dá potrebna pojasznila.

Nas pizsác, ka je v K..g odo, nam pripovedavle eta: V. toj vészí, gda sto pri drúgoj hizsi v stalo pride, more na vszako zsvincse plünoti pa praviti: „Pfuj te boj, ka te nebi zvrkeo!“ Csi to ne vcsini, ga z meklov nazsenéjo vö z stalé, pa ga vecs za nikse peneze ne püsztijo notri. — Pamet, pamet, ge szí!

Nas naglejüvács, ka szmo ga v

N.....o poszlali, nan je poszlae taksi telegráf ka nasz je obisla groza. To nan je nájmre telegraferao, ka je v N.....i bilo gosztüvanje, pa sze je cela szvádba z mladozsencom pa z sznehov vréd veszelila do ponocsi. Gda je pa ponocsi minolo, je priseo püc, pa je szneho pa mladozsenca obá zsviva odpelo. — Presztrasili szmo sze, gda szmo to zvedili, pa szmo vesaszik poekszpresz posti poszlali n.....cskin pizsmoznáncon sziono pizsmo, v steron szmo je pitali, csi je to reszan isztina, ka nan je nas naglejüvács telegraferao. Na odgovor szmo v ednon tjédni tri cele meszece csakali, pa szmo ga te komaj dobili. To szo nan odgovorili to modri n.....eski pizsmoznáci, ka je reszan isztina, ka je püc mladozsenca pa szneho zsviva odpelo. Dosztavili szo pa, ka naj sze záto nikaj ne bojimo nej za mladozsenca pa nej za szneho, záto ka jiva je püc nej odírao. On je bi szamo foringás, ki je mladozsenca pa szneho pelao na sznehin dom, kama sze je mladozseneo ozseno.

Nas pizsác, ka szmo ga k Szvétomi Jürji poszlali, nan je prineszo edno pizsmo, v sterom pizsmi nasz proszi edna vrla deklina, ka bi objávili v nasi novinaj ete razglász: Mlada szan, pa lepa, brzna pa szkrbna, vrla pa bogata; za lepo obleko ne máran, kregati sze nescsen, plészati pa neven. Znám pa dobro hühati, sivati pa prati. Rada bi dobila taksega mozsá, steri je tüdi szkrben pa delaven, pa steri vina nepozna. — Mi z nase sztráni preporácsamo to vrlo goricsánko vszen szlovenszkim mladencem, steri zselejo dobiti zveszto tivársico pa szkrbno vertinjo. To pa zse naprej opominamo, ka csi sze pripeti, ka de steri mladénc proszo to lepo goricsánko, pa je ne dobi, naj ga te záto gláva ne boli, ka na Goricskon jé vnogo tak lepij pa vrlj deklin.

Nas pizsác, steromi szmo veleli v.....iti, nam pripovedavle, ka ga

je proszo eden mladénc, ka bi njemi mi po nasi novinaj zseno szpravili. Právi té mladénc, ka sze je zse duga leta zseno, da sze je pa dozdej nej mogeo ozseniti. Záto pa zaj v novinaj dávle na znánje vszen szlovenszkim mladénkan, stera scsé dobiti tak-sega mozsá, ka je tri leta „caszara“ szlúzso, pa je zvün toga zse tüdi ricset odo kostávat, tiszta mladénka te naj posle szvoje ponüdbeno pizsmo pod nazszlovon „Velko bogásztvo“ v nase vremenistvo. Mi je te zse dámo njemi v roké. Té mladénc právi, ka na lepoto nede glédao. Záto sze pa v prvoy vrszti szamo takse dekle lejko zanásjajo, ka szí med njimi stero zeberé, stero kaj doszta májo k hizsi prineszti. To pa záto, ka je prej on tüdi jako bogat. Nasemi pizsácsi je od szvojega bogásztva szamo telko ovado, ka má stiri lepe pa mocsne konje, nájmre: — küfnoga, zeljenoga, zsalodovoga pa hercsenoga.

Nas naglejüvác, ka szmo ga v Ameriko poszlali, nam pise, ka je letosz tiszte nase neszrécne zoszeljence poizskao gor, steri za to szkrbijo, ka ládje nebi prázne, szentan hodile po morjji, pa ka agentje nebi brezi szlúzsa osztali. To szo pa tiszti nasi pomilüvánja vredni rojáki, ka sze szamo szentan prevázsjajo, pa dotecszasz nemajo sztáonoscse nej domá pa nej v Ameriki, pokecs sze prevázszati májo obscen. Nas naglejüvác je je pitao, zakaj szo nej sztáoni tan, ge zse ednok szo, naj bi zse te bili domá eli pa v Ameriki. No, pa tej nasi tuzsni jünácje szo bili tak jáki, ka szo njemi dáli odkritiszrcsen odgovor. Povedali szo ocsiveszno, ka sze záto prevázsjajo telko szentan, ár sze njin v Ameriki ne vidi delo, domá pa nej jelo. — Dobro, dobro, te sze ja li prevázszajte szentan, vi tuzsni vítézje! Zse pride csasz, ka bi van v Ameriki dobro bilo delo, szamo ka ga ne dobite, pa z nase domácese hráne sze tüdi nebi zbranjüvali, da bi jo li

meli. Skoda je szamo to, ka do zavolo vász mogli szkocz prsztov glédati tüdi sztarisje, zseno, pa scse znábiti deca, ka szo sze na vaso pomocs zanászala.

Nazádnje bi nasz escse znao sto pitati, kakse glászi szmo dobili z Bojnecskoga. — Jej, lüdjé, bozsi, to nasz nancs ne pitajte! Nasi naglejüvácse, ka szmo je na Bojnecsko zgonili, szo rávno na fajncscek prisli tá, pa nam pripovedávlo, ka szo v bojnecski vesznicaj lüdjé na fajncscek tak parovni pa gládni, ka vsze scséjo pojeszti, rávno tak, kak szo to delali b.....rje pred nisternimi leti, gda szo szodni dén csakali. Pa nej szamo pojeszti scséjo bojnécje na fajncscek vsze bose, ka májo, liki szpili bi van tüdi, szpili, escse csi bi njin sto zsidoszke cote zozsmikao. Njüva lakovnoszt je na té dén tak velka, ka sze vecs mládij lüdi prtí vécsari zse natelko zszaszüne pa zszaszléple, ka te morejo iti k ednoj pozoszebnoj hizsi, ge sze na komando „peklenszkij hlápcov“ vrtijo pa szkácsejo, kak szo to inda delali zszivinovrácsje sz tisztimi teoci, ka szo sze prevecs rosznate detelice najeli. — Tü moremo na naso nájvékso zszaloszt zapomliti, ka nej szamo na Bojnecskon, liki tüdi po drügi nasi vesznicaj sze nájdejo taksi kozli, sterim pamet fajncscekove dnéve zszvzema szkiszne.

Oszebni glászje pa darila.

Vsze dolenszke vracszélje, stero szo dozdej vracszile vöroclove betege, szescse, süsze mraké pa sén, dávlejo z zszalosztzin szrcon na znánje szvojim betezsnikon, odzdrávlenccon pa vszen tisztin, ki szo sze na njüvo pomocs zanászali, ka morejo to szvojo csészti tá püsztiti, pa iti v pokoj. To pa morejo vcsiniti záto, ka szo prej lüdjé posztali csednesi, pa sze nescsejo vecs dati za nosz voditi. — Tak je prav! Mi z nase sztráni tüdi opominamo vsze tiszte, ka je to doszegüje, naj ten vracszél-

jen zanikoj vecs ne krátijo njúvoga zaszlúzszenoga pokoja.

Bratonszka kralica je poszlala benedieskomi brigadérosi csasztno mitáljo — z repe.

Drúzsbá treznoszti je zéla med szvoje kotrige vsze tiszte zszisz.....e pa trnj.....e, steri nescsejo piti opojnij pijács.

Derektor pol.....e norisnice, steri sze je lajnszko leto v Lipovci múdio, jo sznocskar keszno priseo v Proszenjakovce.

Bojnecska caszarica sze naszkori pripela v T.....e. Váraski pörgarje sze k njénomi prihodi zse jako priprávlajo.

Gradiski zsüpan sze je odpelo v goricske toplice.

Vescsicski zsvinovrács je na pocsitnicaj.

Petroszka fiskáliska „kamura“ je razpüscsena.

Nadzornik filoszkij loncsenij fabrik je dol zahválo.

Velke neszrecse.

V Szoboti szo dol sz tretjega stoka vrgli ednoga goszpoda — krscsák.

V Tropovci je na ednon gosztüvanji moglo szmrt gor zéti dvajszeti — kovocsek.

Pri Törnisesi szta sze vküp vdarila dvá zseleznietskiva vláka, pa telko to ka szta varasáncon ostarije nej porüsila.

Martjánszki konjévi szo püconszkiu botrevon vsze saláto pogyeli.

Bákovcsaron je pogoro Mokos. Tá neszrecsa pa ne zadene szamo bákovcsare, liki tüdi doklezsánce, záto ka prej ta szmrdécsa zsganica vö v Mokosa má szvojo zsilo.

Velka neszrecsa bi sze mela zgoditi tüdi v Lipovci. Trijé liposzki ribicsje, ka szo v Pinkavi ribe lovili, bi sze szkoro tan vtopili. Na dobro szrecso je tisztoaga hipa niti kaple vodé nej bilo v Pinkavi, ovacsi bi sze tá neszrecsa záto li znála zgoditi.

Goszpodárszke novice.

V..... szeli tiszti ide repno szejat, ka je pri hizsi nájbole debeli. Gda poszeja, szí na szredi njive dol lézse, pa sze po zemli kota, pa krcsi: „Tak debela repa, kak jesz! Tak debela repa, kak jesz!“ To prej dela záto, ka bi te bole debela repa zrászla.

Gu.....e küpüjejo duge lonce za mleko na szprotlike, prlé kak zsabe regecsejo. To pa delajo záto, ka prej te vecs vrnja jé na mleki.

Prdanovcsar, gda vrnje moti, szedi szigdár na vozsi. To pa dela záto, ka je prej te zsmocsaj bole trdi, pa duzse csrsztev osztáne.

V Morávci tiszti szejács, ka prozso ide szejat, niti recsi neszmi csmrgnoti, pokecs je na njivi. Csi ide szejat kaksá brbrava zszenszka, ka jo jezik nebi vneszeo, szí escse kaméncsek dene podnjega. Vsze to pa záto, ka prej te vrábli nevejo za prozso.

Szodisincsarke szemenszki mak z ovszenov szlámov prázsijo, ka je prej te bole roden.

V..... májo zszenszke takse kokosi, ka vszaki dén neszéjo — repé pa glavé.

V Csarnci pa jé taksa krcsma, ka vecs dobi v njoj za dvá szekszara, kak indri za eden szekszar.

Zdravilsztvo.

Od edne böltinszke vracselje, stera je tüdi mogla sztopiti v pokoj, szmo zvedili — za dráge peneze, kak sze dela vörocslava voda. To mi zaj objávimo v nasi novinaj, lejko bi sze scse znábiti najseo taksi dündek, ka sze ga vörki primlejo, pa sze te lejko domá szán zvrácsi. To je pa tem bole potrebnó, záto ka szo vracselje vsze mogle sztopiti v pokoj, pa szamé zseolejo, ka njin toga pokoja naj niscse nebi vecs kráto. Dela sze pa tá vörocslava voda etak:

Loncsek z vodov sze more djáti

pred jesztijami na ognjiscse, pa te etak csteti: „Vörki, vörki, vász je devét! Ja, pszojnszki szinovje, devét vász jé! Jez vász scsém pregnati vö z Bedák Taseka glavé, ka vász vecs nede, szeden. Ite na püszte njive, ite v izsekoszko Meko, ite na bratonszko Pribico, ite v polanszko Josje, pa ne mejte vecs moci v njegovoj noroj hubanji.“ Zaj more na vodo pijnoti, pa szo tak vörki na szeden szprávleni. Zaten je trbej szprávlati z szeden na pét. To sze godi rávno tak, kak prlé sz ten rázlocskon, ka nazádnje more plünoti notri v lancsek. To sze te tak dele ponávla, pokecs sze vörki nej nanikoj szprávleni. Gda szo pa zse nanikoj szprávleni, te more zéti tri zserécse vogle, pa je püsztiti notri v vodo. Tej vogli pokázsejo, csi je zvärcsenec zevszema dündek eli pa szamo no pou. Kembole svrnijo vogli, gda v vodo szpádnejo, ten véksi nimák jé. Ka pa more zaj sz tov vöröcslovov vodov delati? — Zvärcsenec sze more zs njov mocsiti. Nájprlé szí more namocsiti cselo, pa prosziti Bogá, ka njemi hitrej pamet preszvejti, zatem pa, ka bi ga nemarnoscsa povrgla, szí more namocsiti právo roko pa levo nogo, nazádnje pa levo roko pa právo nogo. To more delati do trétjega, pa te preminéjo vörki, csi je betezsnik zaisztino bio zvärcseni. Csi je pa nej bio zvärcseni, liki njemi je kaj drügo naskodilo, te szí pa naj iscse pomocs pri vucsenon vracsiteli.

V szo najslí vrásztvo za püslivoszt eli plesivoszt. Sz koj sztoji, to nescsejo ovaditi, szamo telko szo dáli na znánje, ka zaisztino pomaga. Escse csi szí prej sto sz ten vrásztvon csrevle namázse, zraszte na njij vcsaszik dlaka, pa grátajo kozsmáti.

Na Kr . . ni, gda na szpotlike oprvin grmi, vszi bezsijo plot troszit. Kelko kolicsov steri sztroszi, telko let ga te nede phála treslika. Csi pa sto jé tak mocsen, ka podere plot — nej

szvojeja liki szoszedovoga — te tisztoza nigdár nede vecs phála treslika.

. je právijo, ka gda sto dol z dreva szpádne, more hitro gor sztánoti, pa trikrát okoli dreva bezsati. Csi to lejko vcsini, te sze njemi nej trbej bojati, ka bi sze bujo, eli pa ka bi sze njemi noga potrla.

Szodnija.

Bedakovcsarje szo v tozsbo dali böltinczare, ka prej tej lazslive novine po szveti posilajo. V lajnszkoj stevilki nasij novin je nájmre sztalo, ka böltincsarje tak právijo, ka sto scsé doszta grbánjov nájti, on sze more po zelénoj trati kotati, gda na szprotlike oprvim grmi. To novico szo pa bedakovcsarje zéli za gotove peneze. Komaj szo csakali, gda bi na szprotlike oprvin zgrmilo, ka bi sze te oni tüdi kotali po zelénoj trati. Bila je pa rávno nedela, pa je so descs, gda je oprvin zacsnolo grmeti. Bedakovcsarje szo to nikaj nej glédali, liki szo sze zmetali v szvétesujoj obleki na zeléno tráto, pa szo sze tak kotali, ka szo szí obleko vsze zamazali. Vsze to bi bedakovcsarje pozábili, pa nikaj nebi márali, naj bi li szamo grbánje najslí. Pa tá zsela sze njin je nej szpunila. Iszkali szo je nájmre celo leto; iszkali szo je vudne szposzvejton, vnocsi pa z raspetéron. Pa je bilo vsze zamán! Nindri szo nej najslí niednoga grbánja. Záto szo zaj szrdé dobili na böltinczare, pa szo je dáli v tozsbo. Právda de tekla pred dolenszkov kurijov; njéna izidev sze objávi kleti.

Zszenszke od Szanika szo obszrojene na to, ka do ödszégamáo mogle ednok telko kébrov hrániti v szvoji künjaj, kak szo jij hránile dozdej. To pa záto, ka prej nemajo cedila, ka bi mleko nad njé cedile, liki je cedijo nad janke.

L csarje szo pri bojneszkoj kuriji obtoszteni zavolo toga, ka prej nigdár te ne molijo Bogá, gda prinjij v Lip . . . i pognjé zvoni. Szodba znábiti

za njé jako osztra, záto ka je predszenik té kurije sz te trde melé cslovek.

Br.rje do sze pa za toga volo mogli pred szodnijov zagovárjati, ka njüv motor prevecs pocsászi vozi.

Kü pilo pa odaja.

Odráncsarje májo kodaji takse krave, stere szo „hocses breja, je breja, hocses nej, nej.“

Csoke, stere szo scsiszta csarne dlaké, nájbosc placšüjejo izs...vcсарje. — Pa naj je nišče ne pita, zakoj to delajo!

L....ncсарke májo doszta pávinoga pérja kodaji. Zseleti bi bilo, csi bi prislo kak nájvecs küpcov po to pérje, ka bi sze ga l....ncсарke koncisi pou znébile.

Neksa búkovnicсарka má kodaji szeden let sztaro jaro.

Sto scše znati, ge sze dobi „mászt za piscsájce“, on naj to pita cs....szoske dekle. Szamo naj dobro pázi, ka ne dobi — za vüha.

Cserezródne novice.

Odránszko meszecsno szenje, stero bi treszetoga szüszcza melo biti, je prestávleno. Na té dén de nájmre letosz v Püconci szenje za tiszte zákonszke, ka szo sze za fajncseka zozsenili, pa szo zse eden z ovin nej zadovolni. — Püconszko vizzokopostüváno zsüpanstvo dá záto na znánje szlávnomi obcsinsztvi, ka na to szenje má pravico prignati vszaki nezadovolen mozs szvojo zseno, pa vszaka nezadovolna zsená szvojega mozsá, naj szta zse te z Dolenszkoga, Goricskoga eli pa z Bojnecskoga. Pozcszeb pasusov nej trbej. Zadoszta je, csi szta sze v ton krátkon zákonszkon zsvilenji zse párkrát dobro szkregala, pa koncisi ednok nakukla. Pogodbe do sze mogle vrsiti v szlovenszkon jeziki, záto nede trbelo nej tumacsov pa nej masetarov. Csi sze nájde küpec, ki takse ropoterje küpi, te de tak dobro. Csi pa tak, ka nebi bilo küpec — ka sze hitrej zná zgo-

diti, kak nej — te naj sze zse teva nezadovoljenca na-szenji zmirita; prlé naj nejdeta domo! Mozs naj küpi zseni lonec, zsená pa mozsévi zvonec, pa te naj bo szváji med njima za szigdár konec. — Tú sze nan csüdno vidi, zakaj szo rávno püconcsarje dobili to imenitno szenje, na stero bi scše szobocsánci bili segavi, csi bi je mogli dobiti. Vej mo zse iszkali zrok....

Delavci b....nszke „spicfabrike“ szo napravili strájk. Nej szo zadovolni sz plácsov, ka jo dozdaj vdáblajo. Vidi sze njim previszika, pa zselejo, ka bi njin jo znizsali. Té strájk pa — kak znamenja kázsejo — de dugo trpo. Záto pa mi z nase sztráni opominamo vszakoga, naj s spicami previdno ravná. Cilo pred decov sze morejo jako szranjüvati, pa dobro zaklepati, ka nan nedo delala nepotrebni kreszov.

Kapitán bóltinszkij vojákov je zapovedao gancskim muzsikásan, ka sze kak nájprlé morejo navcsiti igrati zsidoszki mars.

Mürcсарje búrajo Müro. Bose bi pa bilo, da bi zácsali búrati tiszte sztrüge, po sterij sze ta szmrdécsa zsganica pretácse.

Sztr...vcсарje zselejo dobiti ednoga „pikszmohara.“ — Tozadevne ponüdbe naj sze posilajo sztr...szkomi zsüpanstvi.

Bodoncsарje dobijo „kulacsfabrika.“

Bóltinszki vojácje do sli scše letosz na vélko mujstro. B....csарke zse májo krüj za njé krédi pecseni.

Melincski vojácje do tüdi naszkori maserali. Kvantere zse podpisüjejo.

Z vecsij dolenszkij, pa tüdi z nisternij goricskij vesznic nan jávijo, ka njin r....szki trobadurje verno odijo trobit szlávno sztárodávnij csaszov.

Szabeborcsарke proszjijo oskodnino od bojnecke vláde, záto ka je prej na Júrjovo zajtra nej bilo roszé, pa szo szi zavolo toga nej mogle nabrati po lücki oszrdkaj — „zséra.“

Kobiljácсарje, hotizsánci pa brez.....je dobijo telefone — brezi trota.

Na Bákarszkon de od prve dni novembra pa do zádnje dni januára razglasena szabla — nad závcami.

Bojnécje pa májo obečsano, ka de sze pri njij v novon leti na eden lakét duga zsemļa mogļa pecsti.

Popravki.

Dobili szmo tüdi z nesternij vesznic pizsma, v steri pizsmaj sze to zselej od nász, ka bi popravili nesterne novice, steře szo v lajszskoj stevilki objávlene, pa od sterij novic sztanovnicje tejszte vészí právjíjo, ka szo nej isztinszke. To mi z dráge vole radi poprávimo, záto ka nikak nescsemo, ka bi sze po nasi novinaj sztanovnikon stere vesznice postenjë krátílo.

Tak szmo oproseni od bisz.....cov, naj na podlagi 25-toga paragrafosa stámparszke posztáve objávimo ete popravek :

„Nej isztina, ka bi mi bisz.....nci na kovocske odomás pili. Isztine pa jé, ka ga pijémo na kvokacse.“

Iváncsarje nasz proszíjo, naj na podlagi 28-toga paragrafosa stámparszkoga zákona priobcsimo ete popravek :

„Nej isztina, ka bi mi iváncsarje lajszsko leto za nát mikali repo, nego je isztina, ka szmo jo láni nikak nej mikali, záto ka nan je zavolo szüsave nej zrászla“.

Melincsarje nasz pa proszíjo, naj na podlagi 32-toga paragrafosa nasega stámparszkoga zákona objávimo ete popravek :

„Nej isztina, ka bi vojácje melinskij tuzsnij kaszárn odili po patroli, liki je isztina, ka odíjo po zsakucíji“.

Tem popravkon szmo z dráge vole radi dáli meszto, nej szamo záto, ka szo po pravilaj zlozseni, liki tüdi záto, ka nan je zaisztino zsmetno bilo, ka szo sze od tej veszníc popiszale takse novice, stere szo nej bilé povszen isztinszke.

Zvün toga szmo scse dobili eden popravek tüdi z D.....ja. Té popravek pa ne odgovářja isztini, záto ga pa mi tüdi nemremo objáviti. Telko záto zapomlímó, ka sze d.kl....nci scséjjo vö zéti, ka prej oni ne pijéjo vonjécse zsganice. To je pa nej isztina! Mi mámo zsive szvedoke na to, ka je bormecs reszan isztina, ka jo odíjo pit — nisterni scse cilo nemujti. Hitrej bi njin vervali, csi bi nan napiszali, ka oni — kak to delajo tüdi ti „éresnji“ p.....je — záto odíjo pit to szmrdécso zsganico, ka sze njin te prej mühé ne trücajo v zobe. — To szo van jünáki !!

Popravek pa, steroga szo nam poszlale l.....e zszenszke po szvojem bratonszskon fiskálisi, je priseo prekeszno, záto szmo ga neháli na kleti.

Dosztávek.

Sz tem bi zaj lejko dokoncsali nase novine na letosnje leto. Pa da vszake kolicskaj vredne novine májo „podlisztek“, v sterom podlisztki sze pripovedávle kaksa zanimiva zgodbica, znánsztvena razpráva itd., záto szmo mi tüdi zseleli nase novine dosztaviti sz taksim podlisztkon.

Dugo szmo szí premislávali, ka bi bilo bole primerno, ka bi v té podlisztek zéli, pa szmo sze zse te uazádnje záto li odlocsili. Zéli szmo v roke nas dalegléd, pa szmo ga napelali v bábji kot edne blizsánje dolenszke vesznice, pa szmo tak dugo lükali szkóz dalegléda v té bábji kot, ka szmo sz tisztoğa, ka szmo tan vsze vidli, lejko napiszali edno zgodbico. To zgodbico van objávimo tü na konci novin kak podlisztek pod etin naszlovon :

Neszmerna neszrecsa,

„Jajaj, jajaj, jaj, jaj, jaj! Bog moj mili drági, ka de zaj, ka de zaj! Grda szapa zavecsa, ka szí mi to naprávila! Jaj meni, jaj meni!“ — Tak je zdihávila pa sze nevolivala szírota

Klára, pa je jocsics odla po njivaj pa po szenozsataj, pa je iszkala závca, ka njoj je tele odvlekeo

Tan nindri na Dolenszkon, nej delects od Böltinec já vész, ge sze je tá nészreca zgodila. V toj véski van zsvéjo takse zsenzske pa dekle, ka szi je vredno odnijj pogucsávati. Májo nájmre doszta dobrij, pa scse vecs szlabij lásztnoszti. Dobre napriliko, ka sze jako lepo oblácsijo — pa to szamo te, gda kama idejo, domá szo pá nájvečkrát takse, kak szo zsene tisztij vszega postenjá vrednij mestrov, ka nam britve brűszijo. Szlabe lásztnoszti pa májo té zsenzske pa dekle, ka ajda pod ognjiscse zmcsejo krűj, gda bi ga mele v pécs devati, hráno pa tűdi vecskrát tak zacsinéjo, ka jo morejo zlejati v skafe, pa sze te drzsina, mozs pa deca, morejo posztiti escse takse dnéve, gda szvéta maticérkev poszta nancs ne zapovedávle.

Kak szkoro vsze drűge zsenzske v toj véski, tak je tűdi Klára mela té dobre pa szlabe lásztnoszti. Pa da je vszaki cslovek ráj, csi szi lűdjé od njevovij dobrij lásztnoszti gucsijo, kak pa od szlabij, záto mo szi mi tűdi pogucsávati od Klárine „dobre“ lásztnoszti, ka je nájmre jako rada mela novo obleko. To pa nej szamo ednok na leto — kak szkrbne szlovenke návado májo — liki ona je k vszakin szvétkon stela biti, csi nej zevszema, te koncsi napou nova. Tá lakovnoszt po novoj obleki jo je pa tűdi szprávila v neszreco

Bilo je rávno tiszte dnéve pred riszáli. Ove drűge zsenzske pa dekle szo szi pripravlale novo obleko, pa szo sze vsze jako veszelile, ka zse szvétkovje blűzi idejo. Klára je pa bila zsaloszta. Jácsala je, pa sztonjala, kak csi bi jo devét tréslik phalo. To je pa delala nej záto, kak csi bi jo reszan kaj bolelo, liki záto, ka je ona nej mela — nove obleke. Dozdaj szo scse nej minoli szvétki. ka ona ne bi kaj

novoga mela, zaj pa rávno nikaj-nikaj novoga nej.

To je Kláro jako zsalosztilo, pa scse bole csemerilo. Nájvéksa nevola njoj je pa bila to, ka szi je nej znála kak pomágati. Premislávata je ednodrűgo, csi bi szi mogla odpomocsti v szvojoj nevoli, pa je bilo vsze zamán. Penez je domá nej bilo; mozs nebi zmogeo niti krajcara, csi bi njemi rávno sto kolena vrteo. Na pouszodo jo je szráam bilo iti proszit, na porgo pa tűdi nebi rada jemála nove obleke, záto ka sze je bojála, csi bi njoj lűdjé zavolo toga bodikaj veleli. Ka záto naj naprávi?!

To je Klára dobro znála, ka njoj je mozs nej kriv, csi ona nede mela nove obleke, záto szi je nej devala zs njega. Za mozsá je pa to bila velka szreca, záto ka bi szi ovacsi szirmák sztrpo szeden szvojij. Bio je nájmre eden z med tisztij „pokornij volekov, sterin sze po zsilaj ne pretácse moska krv, liki sze zevszema prek dájo zsenán v oblászt. Z drűgov recsjov: meszto njega je zsená noszila hlace.

Znao je on dobro, zakaj zsená jecsi, pa njoj je nikaj nej vűpao praviti. Escse bojao sze je, csi nazádnje zseni szkipijo csemérje, pa scse te ge njega szpozsgéjo, kak sze njemi je zse to vecskrát zgodilo. Prenásao je záto vsze mirovno, pa je niti recsi nej csmrguo, csi rávno ka njemi je zsená delala vecs dnévov takso nevoló, ka je szirmák nej znao, eli je zsviv, eli pa mrtev. Klára je pa li jácsala, pa sztonjala nej szamo vignjé, liki tűdi vnocsi tak nemilo, kak lizjákova sztrina, gda njin je jásztrb piscsence zvőrkeo.

Preteklo je zse vecs dnévov v taksoj zsaloszti. Szvétkovje szo sze, csi duzse, bole priblizsávati, za Kláрино nevoló je pa li odniket nej bilo vrásztva. Zgűbila je zse szkoro vsze vűpanje, gda je eden vecsér povszén nedovedocs prisla tolázšba. Zgodilo sze je nájmre, ka je priseo v vész meszár, pa sze je

hapo kricsati, pa pitati, csi bi sto meo kaj kodaji.

Gda je Klára to zacstüla, njoj je kak blizsk szpádnola v glavo miszeo, ka bi odala z mozson tele, ka szta je mela, pa bi szí ona tak escse lejko kúpila kaj novoga za szvétke. Pozábila je záto na ednok na vsze jácsanje pa na sztonjanje, pa je bezsala mozsévi pravít, ka je priseo meszár, pa bi dobro bilo, csi bi odala tele.

Mozsévi sze je prevecs skoda vidlo tele meszári odávati, záto ka je bilo lepo prilicsno, pa bi je domá jako trbela na pleme. Velka zsaloszt ga je záto obisla, szamo ka je itak recsi nej vü-pao proti praviti. Poznao je dobro szvojo zseno, pa je zse naprej znao, ka bi sze vtégnolo zs njin goditi, csi njoj nebi steo szpuniti té zselé. Mogeó je záto dovoliti, ka sze tele odá.

Sto bi mogeo popiszati, kak velko veszélje sze je naszelilo zaj v Klárino szrcé! Bole sze je veszelila, kak sze veszeli posztarana devojka, gda po dugon csákanji nazádnje komaj ednok dobi mozsá. Nej njoj je zaj vecs bilo na miszli nej jácsanje pa nej sztonjanje, miszčila szí je szamo, kakso obleko bi szí naj kúpila, ka bi sze njoj bole sikala.

Meszár je priseo, pa je kúpo tele. Pogodili szo sze za dvátreszeti rajnski. Dvá rajnska je dáó zadava, ovo je pa pravo, ka na drügi dén plácsa, gda tele krej zeme. Tele je pa velo pripelati v Bóltince v vélko ostarijo zajtra ob oszmij. Pravo njima je tüdi, ka tele lejko szprá-vita na szoszedova kola, pa je te szoszed sz szvojin vréd pripela, záto ka je njegovo tüdi kúpo.

Kak je meszár pravo, tak szta Klára pa njéni mozs tüdi vcsinila. Tele szta zajtra szpravila na szoszedova kola, pa je je te szoszed sz szvojin vréd pelao meszári. Mozsévi sze je nebozse tele tak mililo, ka szo ga pobile szkuzé, gda je je vö z stalé gnao. Záto je pa on nancs nej steo iti po peneze k me-

szári, ka je sla zsená. Njoj sze je pa tele nikaj nej mililo; escse kravo nebi milüvala odati, naj bi szamo dobila novo obleko.

Ob oszmij je meszár krej szpobrao teoce, pa je je placsvüao. Klári je dáó treszeti rajnski. Té peneze je ona na robci v kükéo zvézala, pa je je djála pod pazijo, pa je te sla nezáj prti domi.

Med potjov szí je zmiszčila, ka bi dobro bilo poglédnoti na njivo, pa pojdocs nascsipati kravi malo tráve. Sla je záto na njivo. Pa kak je prisla na nekolko sztopájov kre oszrdka, je naj-sla ednoga prece velkogo zävca, ka je szpáo. Klára je toga zävca hitro popádnola, tak ka gda sze je prebtüdo, je zse bio v Klárini rokaj. Zaj je zéla tiszti robec, ka je v njem mela peneze zvézane, pa je zävca notri v té robec zaszükala, pa zvézala, tak ka je szamo glavo vö drzsao. To pa záto, ka sze nebi zadüso. Stela ga je nájmre zsvoga prineszti domo, ka bi zs njin napravila mozsévi vékse veszélje.

Gda je zse zävéc v robec bio zvézani, ga je polozsila nezáj k oszrdki, pa sze je te páscsila, ka bi hitro nabrála kravi malo tráve. Veszelilo jo je pa cserezréd, ka je toga zävca zgrábila. Racsunala szí je zaj, ka kravi naberé trávo, pa jo tak pomiri, ka nede mükala za tele; mozsá sz ten szprávi v dobro volo, ka njemi prineszé zävca, pa njemi napraví zs njega dobro pecsénko k szvétkon; zvün toga szí pa ona kúpi novo obleko, pa de sze lejko stimala v szvétke.

Vszí tej lepi racsuni szo pa Kláro vkanili. Gda je nabrála trávo, pa prisla nezáj k oszrdki, te je zse zävca nej bilo vecs tan. Nekak sze je vö oszlobodo, pa je odbezsao. Sz szeov je odneszo tüdi robec sz penezi vréd . . .

Gda je Klára vidla, ka je zävéc odbezsao, pa je sz szeov odneszo tüdi peneze, te je bila nevola. Na vesz glász sze je hápila jokati, pa je drkala szentam po njivi, csi bi ga ge mogla nájti.

Da je pa bilo zamán. Závca je mindri nej bilo vecs viditi.

Tak szo zvodili Kláro vszi njéni lejpi racsuni. Nej je mela závca, ka bi zs njin v dobro volo szprávila mozsá; nej je bilo penez, ka je je dobila za tele; pa teleta je tüdi nej bilo. Vsze je vujslo. V velkoj névoli sze je Klára escse sz kravé szpozábila, pa je trávo, ka njoj je nabrála, tam povrgla na njivi.

Szvétkovje szo prisli, pa szo bili

zsalsosztni. Krava je mükala za tele, mozs je bio zsalsosztén, pa je nej dobo pecsénke, Kláro je pa bilo szrán, pa je bila csemerna, ka je nej mela — nove obleke.

Tam po rodovitnom poli lepe böl-tinszke krajine pa sese znábiti gnjesz-dén segavo szkácse eden prece velki závec. Okoli sinjeka má zvézani zsidani robez, pa v njen treszeti rajnski penez.

Dolenszki Marko.

Tiszka.

Inda szveta szo lüdje ne znali csteti, z recsjov szo je vesili, pa csi szo znali csteti, knige szo drage bile. Edna kniga celo imanje valala.

bra, ne vszak tiszka je pravica, — doszta lazsi, doszta hüdogá sze zdaj zse stampa. Zato pa kaj stezs ne cstite.

Ka vam vasi dühovnicke prepora-

Amerika.

Anglus.

Nemec.

Francoz.

Zdaj zse lüdje znajo csteti, knige szo ne drage.

csajo ali sze pa ovak prepricsate, da je dobra kniga, szamo tiszto v roke vzemte. I ka sze vam priporacsá, tiszto

Escse pred kratkim csaszom szo

Ausztria-Vogrszko.

Belgium.

Taljan.

Rusz.

nasí lüdje priszegali na stampano recs. Ka je stamp bio, tiszto je pred njimi prava pravica bila. Nego moremo vasz opominati, da ne vszaka kniga je do-

knigo pa te podpirajte, med znancami razsiravajte. Sto dobre knige siri, on dobro delo vesini, ar drüge vesí.

Mi szlovenci escse malo knjig ma-